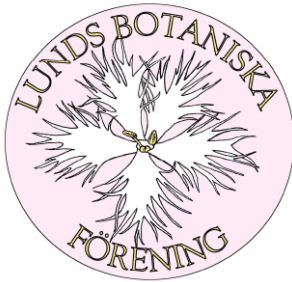

2012-11-13

c/o Charlotte Wigermo
Fästningsgatan 19B
291 34 Kristianstad

www.lundsbotaniska.se

REMISSUTLÅTANDE:

Undertecknade har på uppdrag av Lunds Botaniska Förenings styrelse tagit del av **förslag till skötselplan för det planerade naturreservatet Haväng och Vitemölla strandbackar i Simrishamns kommun, Dnr 511-19451-2011; 1291-202** och vill framföra nedanstående synpunkter. Synpunkterna tar i första hand fasta på de botaniska värden i området som föreningen vill värna och utveckla. Haväng och Vitemölla strandbackar är välkända botaniska lokaler, med många rödlistade och intressanta arter, dit botanister från när och fjärran – professionella, amatörer liksom allmänt floraintresserade – sedan lång tid tillbaka sökt sig.

Rent generellt tycker föreningen att remissupplagan till skötselplan är välskriven och väl genomtänkt med oftast realistiska och angelägna mål och åtgärder. De flesta av de växter vi vill värna om och gynna i området är sådana som är beroende av solvarma, öppna biotoper med hög kalkhalt och högt pH-värde. Därför ser vi det som angeläget att arealen med sådana ytor blir större och detta ser vi även som en genomgående linje i förslaget till skötselplan.

Dock tycker vi att det är en brist att inte först genomföra en kartläggning av pH-värden och kalkhalt i marken på vilken förslagen till restaureringsåtgärder sedan kan grundas. Markprover på 5–10 cm djup borde tas och analyseras i ett rutnät med 5–10 m mellan maskorna inom de områden som kan bli aktuella för sandstjärpsrestaurering. Eftersom det inte behövs någon särskilt stor noggrannhet i dessa mätningar borde kostnaden bli överkomlig. För oss förefaller det rimligt att man först gör en sådan markkartering och först därefter bestämmer var och vilka åtgärder som skall sättas in. Att, som det föreslås, avverka tallar och sedan skrapa bort och avlägsna, alternativt bränna, förnalagret är antagligen tillräckligt för att nyskapa sandstjärp inom vissa delar av området där kalkhalten i markens ytskikt ännu är hög, men helt otillräckligt inom andra delar där den underliggande sanden redan är starkt försurad. Genom att koncentrera insatserna till delområden med kalkhaltigt ytskikt och anpassa åtgärderna för markomrörning efter hur djupt kalken ligger skulle man både kunna reducera kostnaderna och förbättra effekten av åtgärderna. Däremot ställer vi oss skeptiska till förslaget att tillföra kalk för att höja kalkhalten, detta då det är tekniskt svårt att blanda ner tillräckligt med kalk i sanden, risk finns att det med kalken medföljer föroreningar och för området främmande arter och det dessutom inte är någon långsiktigt hållbar lösning utan kan komma att behöva upprepas.

För att kunna utvärdera effekten av vidtagna åtgärder och om betestrycket är lämpligt, bör ett lämpligt antal fasta provtytor läggas ut inom området där förändringar i

artinnehåll och täckningsgrad kan analyseras och ligga till grund för eventuella förändringar i skötseln.

Vi vill också påminna om att det åtminstone tidigare i en kommunal plan framförts planer på att dra en cykelväg genom området, vilket vi finner helt oacceptabelt. Dessa planer nämns inte alls i det aktuella förslaget till skötselplan, men vi tycker att det är mycket viktigt att det i planen tydligare framgår att det uttryckligen ska vara förbjudet att anlägga stigar och vägar inom området.

Vidare vill vi påpeka följande:

- I den sista meningen i stycket 2.3.3 står att delar av dagens sandstärpsflora möjligen kan ha följt med östeuropeiskt utsäde. Detta framstår som en ren spekulering utan stöd av referenser och bör utgå ur planen.
- I stycke 3.1 står att ett övergripande bevarandemål är att ”Artrikedomen och arttätheten i områdets befintliga habitat ska bevaras och utvecklas”. Detta kan lätt tolkas som att man skall sträva efter att få in så många olika arter som möjligt i området oavsett vilka arter det rör sig om. Detta kan knappast vara avsikten.
- Stycke 3.2.1. Uppgifter om aktuell status för martorn i området (efter 2007) bör kunna tas fram från Artportalen och Floraväktarverksamheten.
- I tabellen över rödlistade arter (stycke 12) saknas desmeknopp, ask och alm vilka alla nämns i tidigare avsnitt. Dessa arter är rödlistade i *Rödlistade arter i Sverige 2010*.

M. V. H.

Kjell-Arne Olsson och Torbjörn Tyler
för Lunds Botaniska Förening